

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/102/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823201864
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:3823201864.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti A., a to B., nar. XX.XX.XXXX, B. C., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, deti rodičov: matky - D. A., E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. XXX/XX, XXX XX A., otca – H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. A., t.č. bytom I. J., K. K. XXXX/XX, XXX XX H., v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 15P/25/2023-34 zo dňa 3. júla 2023 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 15P/25/2023-56 zo dňa 9. novembra 2023

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 15P/25/2023-34 zo dňa 3. júla 2023 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 15P/25/2023-56 zo dňa 9. novembra 2023 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom (ďalej len „rozsudok“) okresný súd podľa výroku I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca detí H. A. u maloletého B. A. zo sumy 90,- Eur na sumu 150,- Eur a u maloletej B. C. A. zo sumy 90,- Eur na sumu 150,- Eur, počnúc dňom 01.06.2023, ktoré výživné na obe deti je otec povinný platiť k rukám matky detí mesačne vždy vopred, najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca. Podľa výroku II. nedoplatok na výživnom z titulu zvýšenia výživného za čas od 01.06.2023 do 30.06.2023 u maloletého B. vo výške 60,- Eur a u maloletej B. C. vo výške 60,- Eur povolil otcovi detí splácať v mesačných splátkach po 10,- Eur u každého dieťaťa spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok pri vynechaní jednej mesačnej splátky. Výrokom III. bol zmenený rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn. 9P/40/2019 zo dňa 11.02.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19CoP/34/2020 zo dňa 16.09.2020 v časti určenia výživného na obe maloleté deti.

2. Okresný súd v odseku 1/ odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na návrh podaný matkou maloletých detí z 22.05.2023, ktorým navrhla zvýšiť výživné na obe maloleté deti s poukazom na dobu poslednej úpravy výživného a vzrastajúce potreby detí. Zvýšili sa náklady na stravu, oblečenie, školské potreby, preto navrhla zvýšiť výživné zo sumy 90,- Eur na sumu 150,- Eur u každého dieťaťa. V návrhu bolo uvedené, že matka poberá náhradné výživné, pretože otec sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody pre neplatenie výživného.

3. Podľa odseku 2/ odôvodnenia napadnutého rozsudku otec maloletých detí nesúhlasil so zvýšením výživného, pretože je vo výkone trestu, odpykáva si trest za neplnenie vyživovacej povinnosti, je

zaradený do pracovnej činnosti, sú mu vykonávané zrážky na výživné, nemá záujem sa vyhýbať plateniu výživného, keď si nájde adekvátnu prácu.

4. V odseku 3/ odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na vyjadrenie kolízneho opatrovníka.

5. Okresný súd v odseku 4/ odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na rozsah vykonaného dokazovania a zistil, že vyživovacia povinnosť otca voči maloletým deťom bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 9P/40/2019 zo dňa 11.2.2020, resp. v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp.zn. 19CoP/34/2020 zo dňa 16.09.2020 tak, že otec bol zaviazaný platiť na výživu, vtedy ešte maloletej A. L. sumu 120,- Eur, maloletého B. sumu 90,- Eur a maloletej B. C. sumu 90,- Eur mesačne, počnúc od 3.9.2019. Súd konštatoval, že odôvodnené potreby maloletej A. L. sú nepochybne v súčasnosti vyššie, ak študuje na strednej škole mimo miesta bydliska oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu súdu o výške výživného, keď navštevovala 9. ročník základnej školy v mieste svojho bydliska, je vekovo blízka dospelosti a jej bežné nároky sú porovnateľné s dospelým človekom. Pokiaľ ide o maloletého B. a maloletú B. C., tak ide o deti, ktoré navštevujú nižšie ročníky základnej školy. U B. ako aj u maloletej B. C. došlo k zmene, maloletá B. C. nastúpila na školskú dochádzku, nárast odôvodnených nákladov nastal, avšak žiadne mimoriadne náklady na uspokojovanie potrieb osvedčené neboli. Odvolací súd v pôvodnom konaní zastal názor, že primeraným výživným pre maloleté deti je s prihliadnutím na princíp potenciality v súvislosti s príjmom otca a dočasnou práceneschopnosťou matky suma výživného zo strany otca pre maloletú A. L. vo výške 120,- Eur mesačne, pre maloletého B. vo výške 90,- Eur mesačne a pre maloletú B. C. vo výške 90,- Eur mesačne.

6. Súd prvej inštancie v súvislosti s podaným návrhom matky maloletých detí v čase svojho konania a rozhodovania zistil, že otec maloletých detí vykonáva trest odňatia slobody uložený rozsudkami Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 2T/44/2020 zo dňa 28.05.2020 a sp.zn. 1T/89/2021 zo dňa 29.11.2021, v oboch prípadoch pre prečin zanedbania povinnej výživy.

7. Okresný súd poukázal na prehľad výdavkov na deti a priložené potvrdenia, faktúry a zistil, že matka platí na maloletého B. poisťku 16,66 Eur mesačne, B. C. 22,10 Eur mesačne, za obedy 40,70 Eur mesačne na jedného. Deťom dáva vreckové mesačne 20,- Eur, platí kredit na telefón mesačne po 10,- Eur (kúpa batérie 16,40 Eur, faktúra č. 20230968, pokladničné bloky), strava na každého 120,- Eur, hygienické potreby 30,- Eur, oblečenie na jedného do 40,- Eur, obuv 40,- Eur na každé dieťa (faktúra č. 20230097 z 25.3.2023 kúpa obuvi 43,60 Eur a pokladničné bloky v prílohovej obálke č.l. 31 spisu). Deťom zakúpila nové školské tašky, za výtvarný krúžok dcéry platí 12,- Eur a 15,- Eur ZRPŠ. V máji boli v divadle a každé dieťa platilo 19,- Eur a 20,- Eur vreckové, dcére platila v júni pobyt v Španej Doline 25,- Eur, 20,- Eur vreckové, zošity do 6. ročníka 13,15 Eur, pracovný list Geografia 3,70 Eur, B. zošity do 8. ročníka 13,76 Eur, pracovný list Geografia 3,40 Eur, výlet v júni do Bratislavy 30,- Eur a 25,- Eur vreckové, doučenie z Anglického jazyka 10,- Eur.

8. Okresný súd poukázal na § 78 ods. 1, 3, § 62 ods. 1, 2, 4, § 75 ods. 1 Zákona o rodine a dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného bol opodstatnený. Vyživovacia povinnosť otca voči maloletým deťom bola naposledy upravená rozsudkom Krajského súdu Trenčín s účinnosťou od 3.9.2019, vtedy ešte na všetky tri deti v sumách 120,- Eur, 90,- Eur a 90,- Eur. Od tejto doby ubehlo takmer štvorročné obdobie. Pre posúdenie zvýšenia výživného podľa okresného súdu bolo významné porovnať pomery tak na strane maloletých detí, ako aj rodičov v čase predchádzajúcej úpravy výživného a v súčasnej dobe.

9. Okresný súd uviedol, že v čase predchádzajúcej úpravy výživného bola A. L. stredoškolačka, B. bol žiakom 5. ročníka a B. C. žiačka 3. ročníka základnej školy. Okresný súd zvýraznil, že výdavky na strane maloletej A. sa približujú k výdavkom dospelého človeka. Matka do augusta 2019 mala čistý zárobok cca 600,- Eur, poberala prídavky na deti, od začiatku roka 2020 bola dlhodobo práceneschopná a poberala dávky počas práceneschopnosti. Otec nebol zamestnaný, posledný pracovný pomer bol s ním okamžite ukončený z dôvodu absencií a v tomto poslednom zamestnaní dosahoval príjem 766,- Eur.

10. Okresný súd uviedol, že v súčasnej dobe sú deti staršie, matka apelovala na zvýšené náklady na stravovanie, ošatenie, obuv, zdravotnú starostlivosť ohľadom dcéry B. C. v súvislosti s jej úrazom nohy, poukázala na zvýšené výdavky na školské vyučovanie, potrebu zakúpiť školské tašky, učebné pomôcky,

matka platí deťom poisťky, mesačne platí kredit na telefón, deti dostávajú mesačne vreckové 20,- Eur. Ďalej boli výdavky na školské výlety, stravovanie v škole.

11. Okresný súd mal za to, že za tejto situácie nastala kvalifikovaná zmena pomerov predovšetkým na strane maloletých detí, ktorých odôvodnené potreby nepochybne vzrástli, poukazujúc na vek detí, prirodzene sa zvýšili náklady na stravovanie, ošatenie, obuv, drogériu. Okresný súd zobral do úvahy matkou uvádzané náklady na stravu 120,- Eur mesačne, ošatenie 40,- Eur, obuv 40,- Eur, drogéria 15,- Eur mesačne, vreckové 20,- Eur mesačne, kredit na telefón 10,- eur, poistenie cca 20,- Eur, školské aktivity a krúžky cca 15,- Eur, tak len tieto základné výdavky predstavovali sumu približne 300,- Eur na každé dieťa. U maloletej dcéry B. sú to výdavky na zdravotnú starostlivosť, prepravu na kontrolné vyšetrenia do Bratislavy a ďalšie nepravidelné výdavky súvisiace so školskou dochádzkou ako je kúpa školských tašiek, učebníc, pracovných zošitov a pod.. Matka pritom plní si svoju vyživovaciu povinnosť aj výkonom osobnej starostlivosti o potreby detí, starostlivosť o domácnosť, v ktorej s deťmi žije.

12. Podľa odseku 14/ odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal u otca maloletých detí na zmenu pomerov v tom, že mu zanikla vyživovacia povinnosť voči najstaršej dcére, rovnako ako aj matke, ktorú mal určenú v sume 120,- Eur mesačne. V čase rozhodovania okresného súdu bol otec vo výkone trestu odňatia slobody, kde dosahoval mesačnú odmenu približne 201,- Eur mesačne, z ktorej sa vykonávali zrážky v prospech troch detí. Okresný súd mal za to, že pokiaľ je otec vo výkone trestu odňatia slobody, uvedené nemôže byť na ťarchu plnenia si vyživovacej povinnosti voči deťom, keďže túto situáciu si otec maloletých detí zaviniel sám dlhodobým neplatením výživného, nezodpovedným prístupom nájsť si a udržať si riadne zamestnanie so stálym príjmom. Okresný súd vychádzal z potenciality príjmu, ktorý by dosahoval otec detí, ak by bol na slobode, a to najmenej zo sumy 800,- Eur (potencionálny príjem, z ktorého vychádzal okresný súd aj pri poslednom rozhodovaní).

13. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/89/2021 zo dňa 26.11.2021 vyplynulo, že otec sa do novembra 2021 úmyselne vyhýbal plateniu výživného, nebol zamestnaný, nebol ani evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, od augusta 2021 poberal len dávku v nezamestnanosti, taktiež dohodu a posledný pracovný pomer bol ukončený pre zlé pracovnú morálku. Príjem, ktorý by dosahoval otec maloletých detí, predstavoval 800,- Eur a z tejto sumy bez vážnejších problémov by mohol hradiť zvýšené výživné spolu sumu 300,- Eur v podstate vo výške, akú mal určenú doteraz. Okresný súd uviedol, že otec si musí byť vedomý toho, že nemôže prenášať plnenie vyživovacej povinnosti výlučne na plecia matky, s deťmi sa nestretáva, nad rámec výživného ničím neprispieva, preto jeho účasť na plnení si vyživovacej povinnosti musí byť vyvážená finančným vyjadrením. Okresný súd mal za to, že jeho rozhodnutie zodpovedá aj ustálenej praxi podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/236/2018 zo dňa 20.2.2019. Z týchto záverov zvýšil na maloletého B. výživné zo sumy 90,- Eur mesačne na sumu 150,- Eur mesačne a u maloletej B. C. zo sumy 90,- Eur mesačne sumu 150,- Eur mesačne, a to počnúc 1.6.2023, pričom počiatok doby zvýšenia vyživovacej povinnosti určil od 1.6.2023, pretože zmena pomerov v podobe zvýšených výdavkov bola prítomná najmenej od tohto času.

14. Okresný súd nedoplatok na výživnom z titulu zvýšenia výživného za mesiac jún 2023 u každého dieťaťa vo výške 60,- Eur, spolu nedoplatok 120,- Eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10,- Eur za každé jedno dieťa, a to spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok pri vynechaní jednej mesačnej splátky. Okresný súd pri rozhodovaní aplikoval § 2 ods. 1 CMP, § 232 ods. 4 CSP, keď prihladol na reálny príjem otca detí, skutočnosť, že otec bude najbližšiu dobu vykonávať trest odňatia slobody.

15. O trovách súdneho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu za aplikácie § 52 CMP. Trovy konania účastníkom preukázateľne nevznikli, náhradu si neuplatnil žiaden z účastníkov konania, pričom neboli zistené okolnosti, pre ktoré by prichádzalo do úvahy iné rozhodnutie o trovách konania podľa § 54, § 55 CMP, preto rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov súdneho konania.

16. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletých detí, v ktorom odvolaní v tom čase uviedol, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, nie je schopný platiť sumu vyjadrenú okresným súdom. Jeho čistý mesačný príjem je cca 230,- Eur, z toho sú odrátané náklady ÚVTOS cca 106,- Eur, pohľadávky cca 13,- Eur a výživné, ktoré je sťahované v maximálnej možnej výške je 55,- Eur. Podľa otca nie je v jeho možnostiach platiť požadovanú sumu s tým, že podal

žiadosť o podmienené prepustenie a po prípadnom prepustení je ochotný platiť požadovanú sumu vo výške 150,- Eur mesačne na každé dieťa. Uviedol, že má prisľúbené zamestnanie v Českej republike, a preto je ochotný prispievať aj nad rámec výživného a súčasne žiadal o splátkový kalendár na dlžnú sumu výživného, v prípade prepustenia. Uviedol, že si uvedomuje zvýšené náklady, ktoré sú na ich spoločné deti s matkou maloletých detí, nebráni sa vyživovacej povinnosti a uvedomuje si nezodpovedné správanie voči deťom ohľadne plnenia si svojej vyživovacej povinnosti.

17. K odvolaniu otca maloletých detí sa vyjadril kolízny opatrovník v podaní zo dňa 11.08.2023 (č.l. 39 spisu) tak, že zotráva na svojom vyjadrení z pojednávania, ktoré sa konalo dňa 03.07.2023, pričom vyživovaciu povinnosť určenú rozsudkom okresného súdu považuje za primeranú a odôvodnenú potrebám maloletých detí.

18. K odvolaniu otca maloletých detí sa vyjadrila matka maloletých detí, ktorá uviedla, že trvá na svojom návrhu. Uviedla, že sa otec maloletých detí neustále vyhovára, sľubuje, ako pôjde do roboty a bude platiť. Má sa možnosť zamestnať, platiť výživné, neurobil to tak. Staršia dcéra mu pomohla vybaviť protialkoholické liečenie vo Veľkom Záluží, no keď prišiel, vydržal nepiť len jeden deň. Jeho výhovorky ohľadom nájdania si práce počúva nonstop a z týchto sľubov sa nenajedia deti, ktoré potrebujú peniaze a ich potreby nemôže, nevládze hradiť len ona sama.

19. Do spisového materiálu bolo doložené podanie otca maloletých detí (č.l. 54a spisu), ktorý uviedol, že s návrhom matky maloletých detí na zvýšenie výživného súhlasí, avšak podľa úradného záznamu, ktorý bol spísaný 09.11.2023 (č.l. 57 spisu) pred okresným súdom, otec maloletých detí uviedol, že trvá na odvolaní voči rozsudku okresného súdu a podanie, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 06.11.2023 (č.l. 54a spisu), nie je možné považovať za späťvzatie odvolania, pretože na odvolaní v celom rozsahu trvá.

20. Ďalšie vyjadrenia nenasledovali, okrem potvrdení o nákladoch na vzdelávanie maloletej B. C., maloletého B. a platieb matkou týchto maloletých detí podľa č.l. 60 až 62 spisového materiálu.

21. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v zmysle ust. § 65, § 66 CMP na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote otcom maloletých detí ako osobou oprávnenou a postupom bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď neboli zistené dôvody na zopakovanie, resp. doplnenie dokazovania a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, bol napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

22. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie otca maloletých detí bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/102/2023-66 zo dňa 28.11.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 05.12.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

23. K momentu konania a rozhodovania krajským súdom z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že otec maloletých detí je toho času na slobode, t.j. bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody podľa Zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 09.11.2023 (č.l. 55 spisu) a Úradného záznamu spísaného okresným súdom dňa 09.11.2023 (č.l. 57 spisu). Táto skutočnosť a ani po podanom odvolaní doložené potvrdenia o nákladoch na vzdelávanie maloletých detí B. C., B. (č.l. 60 až 62 spisu) neboli dôvodom pre nariadenie pojednávania, pretože neboli zistené okolnosti, že by nebolo možné rozhodnúť o odvolaní podanom otcom maloletých detí aj bez nariadenia pojednávania, ak pri zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti okresný súd v napadnutom rozsudku vychádzal z potenciality príjmu otca maloletých detí, ktorá bola podstatná a určujúca aj pre odvolacie konanie a zvýšené výdavky na maloleté deti boli preukázané už v konaní pred okresným súdom. Postačovalo preto na posúdenie napadnutého rozsudku okresného súdu vyhodnotenie spisovej dokumentácie ako aj pripojených spisových materiálov.

24. Bolo nepochybné, že dňa 26.07.2023 otec maloletých detí uskutočnil odvolanie (č.l. 35 spisu). Ak sa aj vyjadril v podaní, ktoré sa nachádza na č.l. 54a spisu, tak, že s návrhom podaným matkou maloletých detí v plnom rozsahu súhlasí, tak v zmysle okresným súdom spísaného Úradného záznamu datovaného

09.11.2023 (č.l. 57 spisu) otec maloletých detí uviedol, že trvá na odvolaní voči rozsudku okresného súdu o zvýšení výživného a podanie, ktoré doručil okresnému súdu dňa 06.11.2023, nemá byť považované za späťvzatie odvolania, pretože na odvolaní trvá. Za takéhoto procesnoprávneho stavu, podaného odvolania otcom maloletých detí v zákonnej odvolacej lehote, bol posudzovaný napadnutý rozsudok okresného súdu o zvýšení výživného na maloleté deti B. a B. C..

25. Podstatou odvolania podaného otcom maloletých detí, v tom čase vo výkone trestu odňatia slobody, bolo namietanie, že jeho mesačný príjem v tom čase bol 230,- Eur, náklady vo výkone trestu odňatia slobody sú 106,- Eur, pohľadávky 13,- Eur, výživné, ktoré sa zráža vo výške cca 55,- Eur, preto výsledná suma mu nedovoľuje uhrádzať okresným súdom zvýšené výživné u obidvoch maloletých detí zo sumy 90,- Eur na každé dieťa v sume po 150,- Eur mesačne. Otec maloletých detí v odvolaní uviedol, že si uvedomuje svoje nezodpovedné správanie voči maloletým deťom a v prípade, ak bude prepustený, tak je ochotný platiť požadovanú sumu vo výške 150,- Eur mesačne na každé dieťa, pričom má prislúbené zamestnanie v Českej republike, preto je potom ochotný prispievať aj nad rámec výživného.

26. K odvolacím dôvodom otca maloletých detí sa uvádza, že neboli relevantné. Okresný súd správne postupoval, keď od posledného súdneho rozhodnutia rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 9P/40/2019 zo dňa 11.02.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19CoP/34/2020 zo dňa 16.09.2020 posudzoval, či došlo ku kvalifikovanej zmene pomerov na strane rodičov ako aj na strane maloletých detí v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine v spojení s ust. § 75 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 Zákona o rodine.

27. Posledným súdnym rozhodnutím bolo upravené výživné, v tom čase ešte na maloletú A. L., na sumu 120,- Eur mesačne a na maloletého B. a maloletú B. C., každému po 90,- Eur mesačne od 03.09.2019. Od tohto posledného súdneho rozhodnutia rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 9P/40/2019 zo dňa 11.02.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp.zn. 19CoP/34/2020 zo dňa 16.09.2020 nastala zmena pomerov, keď u otca maloletých detí zanikla vyživovacia povinnosť voči najstaršej dcére A. L., ktorú mal otec maloletých detí určenú v sume 120,- Eur mesačne. Podľa dokazovania vykonaného pred okresným súdom bola preukázaná ďalšia zmena pomerov od posledného súdneho rozhodnutia, keď podľa odseku 8/ odôvodnenia napadnutého rozsudku v spojení s odsekom 13/ sa na maloleté deti B. a B. C. zvýšili náklady, ak aj s pribúdajúcim vekom narástli životné potreby maloletých detí, náklady spojené s ich výživou. Okresný súd dôsledne aplikoval ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď hodnotil schopnosti, možnosti otca maloletých detí ako povinného prispievať obidvom maloletým deťom každému mesačne v sume po 150,- Eur. V súlade s rozhodovacou činnosťou postupoval okresný súd, ak pri schopnostiach, možnostiach otca maloletých detí ako povinného vychádzal z potencionálneho príjmu 800,- Eur mesačne, na výšku ktorého potencionálneho príjmu okresný súd prihliadal aj v konaní pod sp.zn. 9P/40/2019 (poznámka krajského súdu: pripojený spis Okresného súdu Prievidza sp.zn. 9P/40/2019, rozsudok v tomto konaní odsek 16. odôvodnenia rozsudku sp.zn. 9P/40/2019 zo dňa 11. februára 2020).

28. Otec maloletých detí po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to vyjadroval aj v ním podanom odvolaní, má vyvinúť maximálne úsilie k tomu, aby sa zamestnal a dosahoval pravidelný príjem, a tak si plnil svoju základnú zákonnú povinnosť, ktorou je plnenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Navyše v zmysle ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine je upravený minimálny rozsah plnenia vyživovacej povinnosti každého rodiča, bez ohľadu na jeho schopnosti, možnosti, majetkové pomery, ktorá predstavuje 30 % zo životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, preto o to viac v okolnostiach danej veci bolo namieste vychádzať z potenciality príjmu 800,- Eur, ktorý by otec maloletých detí dosahoval, ak by svojím zodpovedným prístupom, konaním sa zamestnal, dosahoval by stály príjem, ktorým by si plnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. K vecnej správnosti rozhodnutia okresného súdu krajský súd poukazuje na to, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu a celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily k dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkým svojim deťom bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žijú alebo nežijú v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj. K dosiahnutiu uvedeného preto nie je možné, aby túto „ťažchu“ znášala len matka maloletých detí, ak otec maloletých detí nepreukázal, že by mu k možnosti potencionálneho príjmu, z ktorého vychádzal okresný súd pri zvýšení vyživovacej povinnosti na maloleté deti, bránili objektívne existujúce skutočnosti. Sám otec maloletých detí v odvolaní uviedol, že pokiaľ bude prepustený z výkonu

trestu odňatia slobody, tak sa zamestná a bude dobrovoľne plniť okresným súdom zvýšenú vyživovaciu povinnosť, preto je namieste, aby toto tvrdenie, resp. prísľub otec maloletých detí naplnil aj v reálnom kroku, t.j. trvalým zamestnaním zabezpečiť príjem na riadne a včasné plnenie si vyživovacej povinnosti upravenej napadnutým rozsudkom okresného súdu.

29. Na základe uvedeného krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie, keďže nezistil dôvody pre zmenu napadnutého rozsudku, resp. pre zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Zo spisového materiálu nevyplývalo, že by si niektorý z účastníkov konania uplatnil nárok na náhradu trov súdneho konania a ani krajským súdom neboli zistené dôvody pre postup podľa § 54, § 55 CMP, preto žiadnemu z účastníkov nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.